

Jertfa supremă

Lucian Tatar

Jertfa supremă

Din adâncuri vine șoapta,dintr-o lacrimă de izvor,
Mormântul din care Omul s-a născut nemuritor,
Plin de lacrimi și suspine,crucea dusă spre destin,
Fiu ce portă păcatul lumii și cununa ei de spin!

Judecata a fost dreaptă?...astăzi judecă la fel,
Din trei hoți scapă îndată ,cel mai hoț și mai mișel...
Pe pământ unde-i dreptatea ,după două mii de ani?...
E împărtită în legi murdare ,între șerpi și șobolani!

Astăzi ,tu, Christos al nostru ,îți căim jertfa supremă,
Printre lacrimi care surpă și a cerului emblemă,
Te rugăm coboară în lumea în care te-ai renăscut,
Și redă-i o altă formă ...teorema de absolut!...

Credincioșii tăi așteaptă,poarta cerului deschisă,
Peste lume trece praful ,nemurirea e închisă,
Vin păgânii să ne-nvețe, nemurirea lor atee,
Printre sfinți din lumea noastră, au rămas numai muzee!

N-au plâns niciodată mieii, puși pe unicul altar...
Azi ne amintim, Isuse ,c-ai fost vândut în zadar,
Dar piroanele din palme,rugul pus pe a ta frunte,
Sulița înfiptă-n în coaste...poate dărâma un munte?...

Lucian Tătar-Poezie
06 apr 2018